

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การวัดและประเมินผล เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการทางการศึกษา ซึ่งทำหน้าที่ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานทางการศึกษา และเป็นแนวหลักพื้นฐานในสามประการสำคัญของกระบวนการทางการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย จุดประสงค์ทางการศึกษา ประสพการณ์การเรียนรู้ และวิธีการประเมินผล ที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันดังนี้คือ จุดประสงค์ทางการศึกษาเป็นประเภทหรือชนิดต่าง ๆ ของการเปลี่ยนแปลงที่ปรารถนาให้มีขึ้นในตัวผู้เรียน มีความสัมพันธ์กันโดยตรงกับการจัดประสพการณ์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ และวิธีการประเมินผล ก็ต้องทำให้สอดคล้องกับการจัดประสพการณ์การเรียนรู้ และจุดประสงค์ทางการศึกษา

การเรียนการสอนในแต่ละสาขาวิชานั้น จะต้องอาศัยกระบวนการวัดและประเมินผลเป็นเครื่องตัดสินว่า ในการเรียนการสอนนั้นได้บรรลุตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ มากน้อยเพียงใด ซึ่ง อนันต์ ศรีโสภ (2525) ได้กล่าวไว้ว่า "สิ่งที่มีความจำเป็นและสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของระบบการจัดการศึกษา คือ การวัดและประเมินผลความก้าวหน้าของผู้เรียน เพราะจากการวัดและประเมินผลความก้าวหน้าของนักเรียน จะช่วยให้ครู นักเรียน และผู้ปกครอง นำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพของการศึกษาให้ดีขึ้น และเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้เป็นพื้นฐานในการตัดสินใจของครู และนักการศึกษา เพื่อใช้ปรับปรุงวิธีการสอน การแนะแนว การประเมินผลหลักสูตร แบบเรียน การใช้อุปกรณ์การ

สอน ตลอดจนการจัดระบบบริหารทั่วไปของโรงเรียน และยังช่วยปรับปรุงการเรียนของนักเรียนให้ถูกวิธียิ่งขึ้น

วิริยา บุญชัย (2523 : 236) ได้กล่าวไว้ว่า "การเรียนทักษะทางกีฬาเป็นรากฐานที่สำคัญของการเรียนวิชาพลศึกษา ครูพลศึกษาหรือนักพลศึกษาสามารถทราบสภาพความสามารถหรือข้อบกพร่องของนักเรียน โดยการใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือในการดำเนินการ ข้อที่ได้จะเป็นประโยชน์ในการแบ่งกลุ่มของนักเรียนเป็นพื้นฐานในการพิจารณาคะแนนหรือผลการเรียน และเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนในครั้งต่อไป และได้ให้ความมุ่งหมายที่สำคัญในการวัดทักษะทางกีฬาดังนี้

1. เพื่อประเมินความสัมพันธ์ผลและความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียน
2. เพื่อประเมินผลความก้าวหน้าของ โครงการพลศึกษาในโรงเรียน
3. เพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจในการเรียนของนักเรียน
4. เพื่อประโยชน์ในการแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสามารถในแต่ละกิจกรรม

การจัดการศึกษาให้บรรลุตามความมุ่งหมายที่ได้วางไว้ก็ต้องอาศัยการวัดและการประเมินผลทางการศึกษาเป็นเครื่องกำหนด เพราะการวัดผลมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก การวัดผลจะเป็นเครื่องหมายที่แสดงให้เห็นว่า หลังจากที่ได้มีการเรียนการสอนแล้วผลที่ได้รับนั้นบรรลุตามความมุ่งหมายหรือไม่ จากความสำคัญของการวัดผลดังกล่าว อาจารย์ผู้สอนต้องให้ความสนใจและศึกษาถึงวิธีการวัดผลเป็นอย่างดี ทั้งนี้เพราะการวัดผลเป็นกระบวนการต่อเนื่องจากการเรียนการสอน เป็นกระบวนการเก็บข้อมูล การวัดผลควรจัดตั้งก่อนลงมือสอนเพื่อทราบพื้นฐานของผู้เรียน และวัดหลังจากสอนเสร็จแล้ว เพื่อดูความก้าวหน้าของผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2521 : 2)

การวัดผลมีความสำคัญต่อการศึกษาในวิชาพลศึกษาเช่นเดียวกัน เพราะวิชาพลศึกษาก็เป็นการศึกษาแขนงหนึ่ง การวัดผลวิชาพลศึกษาระยะแรก ๆ ส่วนมากเน้นหนักไปทางด้านทดสอบทักษะและด้านความจำทั้งสิ้น แต่ต่อมาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาได้มีขอบข่ายกว้างขึ้น มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้มีการ

พัฒนาการด้านต่าง ๆ หลายด้าน ดังนั้น การวัดผลทางด้านพลศึกษาก็ได้มีการค้นคว้า ปรับปรุง แก้ไข ให้มีประสิทธิภาพดี สามารถวัดได้ครอบคลุมเนื้อหาและพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนทุกด้าน เนื่องจากวิชาพลศึกษาเป็นการเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นสื่อในการสร้างประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน การวัดผลวิชาพลศึกษาในปัจจุบันจึงได้มีการวัดความก้าวหน้าหรือพัฒนาการของผู้เรียนทางด้านทักษะกีฬา และทักษะการเคลื่อนไหว (จรินทร์ ธานีรัตน์, 2519 : 2)

เมื่อการวัดผลวิชาพลศึกษามีความสำคัญต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาแล้ว สิ่งที่จะช่วยทำให้การวัดผลวิชาพลศึกษาบรรลุผล และเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพก็คือ อาจารย์พลศึกษา เพราะอาจารย์พลศึกษาเป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการสอนและการวัดผลวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมากที่สุด การวัดผลวิชาพลศึกษา อาจารย์พลศึกษาจะต้องดำเนินการไปตามขั้นตอนของการวัดผลดังนี้ คือ ต้องทราบจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เลือกแบบทดสอบที่เหมาะสม จัดเตรียมอุปกรณ์ และสถานที่สำหรับใช้ทดสอบ ให้พร้อมดำเนินการทดสอบอย่างถูกต้อง บันทึกผลการทดสอบและมีการติดตามผล (จรินทร์ ธานีรัตน์, 2519 : 2) จะเห็นได้ว่า การวัดผลวิชาพลศึกษามีขั้นตอนในการวัดหลายอย่าง ดังนั้น อาจารย์พลศึกษาที่ดีควรจะเป็นผู้ที่มีความสามารถในเรื่องการวัดผลเป็นอย่างดี

อย่างไรก็ตาม สำหรับการสร้างเครื่องมือวัดทักษะนั้น มีเป้าหมาย คือ การได้เครื่องมือที่มีคุณภาพให้ผลการวัดที่เชื่อถือได้ เครื่องมือที่มีคุณภาพต้องเป็นเครื่องมือที่วัดในสิ่งที่ต้องการวัดได้จริง และให้ผลการวัดที่คงเส้นคงวา การวัดทักษะปฏิบัติจึงต้องอาศัยเครื่องมือบ่งชี้ถึงความสามารถของผู้เรียนในการทำงานได้อย่างสอดคล้องกับความเป็นจริง

คลาร์ค (Clark, 1959) ได้กล่าวว่า แบบทดสอบที่ดีต้องมีเกณฑ์ดังนี้ คือ

1. ความตรง (Validity) แบบทดสอบนั้นสามารถวัดในสิ่งที่จะวัดได้
2. ความเที่ยงและความเป็นปรนัย (Reliability and Objectivity) ความเที่ยงของแบบทดสอบ คือ ผลลัพธ์ของการทดสอบครั้งที่หรือใกล้เคียงกัน โดยการนำแบบทดสอบนั้นไปทำการทดสอบซ้ำในกลุ่มประชากรเดิม

ส่วนความเป็นปรนัยของแบบทดสอบแสดงให้เห็นได้โดยไม่ว่าใครจะนำไปวัดก็ได้ผลคงเดิม

3. เกณฑ์มาตรฐาน (Norms) คะแนนที่ได้จากผลการทดสอบนั้นสามารถนำไปแปลให้สัมพันธ์กับเกณฑ์เฉลี่ยได้ ซึ่งเกณฑ์เฉลี่ยนี้ได้มาจากประชากรกลุ่มใหญ่ มีความใกล้เคียงกันในระดับอายุและเพศ

4. ความประหยัด กล่าวคือ ต้องสิ้นเปลืองน้อยและประหยัดเวลาในการทดสอบ

ส่วนขั้นตอนในการสร้างแบบสอบอิงเกณฑ์ เออริช (Ulrich, 1981) ได้เสนอขั้นตอนไว้ 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ของการสอบ
2. เลือกหรือเตรียมจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่จะสอบ
3. พัฒนารายการของการสอบอย่างเฉพาะเจาะจง
4. พัฒนาวิธีดำเนินการสอบ และการให้คะแนน
5. ตัดสินใจเลือกวิธีการที่เหมาะสม เพื่อสรุปผลคะแนนจากการสอบ
6. ประเมินหาค่าความเที่ยง
7. ประเมินหาค่าความตรง

นอกจากนั้น เออริช (Ulrich, 1981) ได้เสนอแนะข้อสรุป 4 ประการ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบอิงเกณฑ์ไว้ดังนี้

1. แบบสอบอิงเกณฑ์จะต้องมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับเนื้อหาที่กำหนดให้นักเรียน เรียนตามโปรแกรมการเรียนพลศึกษา
2. รายการที่จะทำการสอบแบบอิงเกณฑ์จะต้องมาจากกิจกรรมที่มอบหมายให้นักเรียนปฏิบัติ
3. การตัดสินของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียน เพื่อให้สัมพันธ์สอดคล้องกับวิธีการสอน และวิธีการวัดผลทางพลศึกษา ต้องยอมรับว่าเป็นกลยุทธ์ที่มีความตรง
4. รายการที่จะทำการสอบแบบอิงเกณฑ์ ควรกำหนดให้มีจำนวนพอเหมาะ และเน้นการจัดพฤติกรรมที่สังเกตได้จากภายนอก

การเรียนการสอนพลศึกษาในปัจจุบัน ปัญหาสำคัญของครูพลศึกษา คือ การวัดผลการสอนของตนให้มีประสิทธิภาพ เนื่องจากเครื่องมือในการวัดผล กิจกรรมทางพลศึกษามีจำนวนน้อย ครูพลศึกษาส่วนใหญ่ใช้แบบทดสอบที่มีอยู่แล้ว นำมาทดสอบผู้เรียนครูบางคนนิยมใช้แบบทดสอบของต่างประเทศ หรือบางคนคิด และพัฒนาแบบทดสอบขึ้นมาใหม่ บางคนใช้แบบทดสอบที่เคยได้รับทดสอบเมื่อครั้งที่เรียนในระดับอุดมศึกษา ถ้าครูผู้สอน ไม่มีหลักเกณฑ์ในการเลือกแบบทดสอบมาใช้ หรือการพัฒนาแบบทดสอบขึ้นมาใหม่ จะทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ซึ่งเป็นผลเสีย ต่อการเรียนการสอน ปัญหาในการนำแบบทดสอบจากต่างประเทศมาใช้ก็อาจไม่ เหมาะสมกับกลุ่มประชากรในประเทศการพัฒนาแบบทดสอบโดยครูผู้สอน ถ้าผู้ พัฒนาแบบทดสอบขาดหลักเกณฑ์ในการพัฒนาแบบทดสอบที่ดีแล้วจะทำให้เกิดปัญหา ในเรื่องความตรงของแบบทดสอบ ความเที่ยง และความเป็นปรนัยของแบบ ทดสอบ ปัญหาในการที่ครูบางคนใช้แบบทดสอบที่เคยได้รับการทดสอบเมื่อครั้งที่เรียนในระดับอุดมศึกษามาทำการวัดนักเรียน ทำให้นักเรียนมีความรู้สึกว่าเป็นแบบ ทดสอบที่ครูใช้ทดสอบนักเรียนนั้น เป็นแบบทดสอบที่ยากเกินไปเนื่องจากวุฒิภาวะ แตกต่างกันทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาพลศึกษา นอกจากนี้ปัญหาต่าง ๆ อาจเกิดขึ้นตามมาอีก เช่น มีรายการทดสอบจำนวนมากทำให้ใช้เวลาในการ ทดสอบมากด้วย แทนที่จะใช้เวลาเหล่านั้นก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียน การสอน

ในการพัฒนาแบบทดสอบทักษะของวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัย ได้ ทำความเข้าใจในรายละเอียดของทักษะวิชาวอลเลย์บอลว่าประกอบด้วยทักษะ ไตบ้าง แล้วเลือกทักษะที่สำคัญ ๆ ที่ใช้ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลมาเป็น รายการทดสอบ ในแบบทดสอบที่จะพัฒนาขึ้น

ทักษะขั้นพื้นฐานกีฬา วอลเลย์บอล ประกอบด้วย

1. ทักษะการเล่นลูกบอลสองมือล่าง
2. ทักษะการแตะชูลูกบอลสองมือบนเหนือศีรษะ (เซตลูก)
3. ทักษะการเสิร์ฟลูกบอล
4. ทักษะการตบลูกวอลเลย์บอลข้ามตาข่าย
5. ทักษะการสกัดกั้นลูกวอลเลย์บอลเหนือตาข่าย

ในการพัฒนาแบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัย ได้ทำการคัดเลือกทักษะขั้นพื้นฐานที่ครอบคลุมทักษะที่สำคัญ ๆ ในการเล่นวอลเลย์บอล ได้แก่

1. ทักษะการเล่นลูกบอลสองมือล่างคนเดียว
2. ทักษะการแตะชูลูกบอลสองมือบนเหนือศีรษะคนเดียว (เซตลูก)
3. ทักษะการเสิร์ฟลูกบอลสองมือล่าง
4. ทักษะการตบลูกวอลเลย์บอลข้ามตาข่าย
5. ทักษะการสกัดกั้นลูกวอลเลย์บอลเหนือตาข่าย

ในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาจะต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน ดังนั้น ในการพัฒนาเครื่องมือวัดทักษะวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานก็ต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ เพื่อให้การประเมินผลเป็นไปอย่างถูกต้อง โดยเครื่องมือวัดผลนั้น ต้องสามารถวัดทักษะกีฬา วอลเลย์บอลได้ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

จากการที่ผู้วิจัยเคยเป็นครูสอนวิชาวอลเลย์บอลในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมาก่อน และได้พบปัญหาของการใช้แบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ส่วนใหญ่เป็นแบบทดสอบทักษะที่วัดเฉพาะผลที่ได้จากการแสดงทักษะ (Product oriented measurement) ไม่ได้มีการวัดในส่วนของกระบวนการแสดงทักษะ (Process oriented measurement) ว่ามีความถูกต้องหรือไม่ ซึ่งบางครั้งอาจทำให้ผู้เรียนที่แสดงทักษะไม่ถูกต้อง แต่ผลที่ได้จากการแสดงทักษะนั้นมาก จึงทำให้นักเรียนเข้าใจผิดคิดว่าตนเองมีทักษะวอลเลย์บอล และทำให้นักเรียนแสดงทักษะที่ผิด ๆ นั้นต่อไป ซึ่งเป็นจุดอ่อนของการใช้แบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานที่มีอยู่ในปัจจุบัน การเรียนการสอนวิชาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานนั้น การที่ผู้เรียนมีทักษะที่ถูกต้องมีความจำเป็นมาก เพราะทักษะขั้นพื้นฐานนี้จะ เป็นรากฐานในการพัฒนาทักษะขั้นสูงยิ่งขึ้นอีกต่อไป ดังนั้น การวัดผลทางด้านการเรียนวิชาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน จึงจำเป็นที่จะต้องเน้นความถูกต้องในวิธีการแสดงทักษะนั้น ๆ

จากเหตุผลดังกล่าว จึงเป็นแรงจูงใจให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานแบบอิงเกณฑ์เน้น

กระบวนการ โดยแบบทดสอบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนี้จะวัดทักษะกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานจากวิธีการแสดงทักษะ หรือท่าทางที่ถูกต้องในการแสดงทักษะเหล่านั้น เพราะในขั้นการเรียนการสอน ครูได้สอนเกี่ยวกับวิธีการของการแสดงทักษะด้วย ดังนั้น การวัดผลก็ควรวัดจากวิธีการแสดงทักษะเช่นกัน และทั้งนี้แบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของวิชา วอลเลย์บอลอย่างถูกต้องตามหลักการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนของ วิชาพลศึกษา ซึ่งแบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานแบบอิงเกณฑ์เน้น กระบวนการ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจะช่วยส่งเสริมการเรียน การสอนวิชาวอลเลย์บอลให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานแบบอิงเกณฑ์ เน้นกระบวนการ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
2. เพื่อประเมินหาความตรง, ความเที่ยง, ความเป็นปรนัยของ แบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานแบบอิงเกณฑ์เน้นกระบวนการ สำหรับ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

กรอบแนวคิดทฤษฎีพื้นฐานของการวิจัย

กระบวนการวัดทักษะพิสัยมีความแตกต่างจากกระบวนการวัดผลด้าน พุทธิพิสัยหรือเจตพิสัย เนื่องจากธรรมชาติของสิ่งที่วัดมีความแตกต่างกัน กล่าวคือ การวัดทักษะพิสัยต้องเตรียมสถานการณ์ให้ผู้เรียนมีการปฏิบัติงาน และต้องมีการ สังเกตพฤติกรรมการทำงานที่ต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม เป้าหมายของการสร้าง เครื่องมือคือ การได้เครื่องมือที่มีคุณภาพ ให้ผลการวัดที่เชื่อถือได้ เครื่องมือที่มี คุณภาพต้องเป็นเครื่องมือที่วัดในสิ่งที่ต้องการวัดได้จริง และให้ผลที่คงเส้นคงวา การวัดภาคปฏิบัติจึงต้องอาศัยเครื่องมือบ่งชี้ถึงความสามารถของผู้เรียนในการ

ทำงานได้อย่างสอดคล้องกับความเป็นจริง เครื่องมือวัดทักษะการปฏิบัติที่มีคุณภาพ จึงต้องประกอบด้วยรายละเอียดของเนื้อหา หรือพฤติกรรมการทำงานที่ครอบคลุม

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชายและนักเรียนหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ประจำปีการศึกษา 2538 โรงเรียนกบินทร์บุรี ที่ยังไม่ผ่านการเรียนวิชาวอลเลย์บอล 1 จำนวน 100 คน แบ่งเป็นนักเรียนชาย 50 คน และนักเรียนหญิง 50 คน โดยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive random sampling) เพื่อให้ได้นักเรียนที่ยังไม่ได้เรียนวิชาวอลเลย์บอล 1 อันได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังจะเรียนวิชาวอลเลย์บอล 1 ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) จำนวน 3 ห้องเรียน และเจาะจงเอานักเรียนที่มาเรียนครบกำหนด และทำการทดสอบครบทุกครั้ง

2. การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาแบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานแบบอิงเกณฑ์เน้นกระบวนการ ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) เพื่อใช้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ข้อจำกัดในการวิจัย

1. ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังเรียนวิชาวอลเลย์บอล 1 ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) เพราะ โรงเรียนกบินทร์บุรีสอนวิชาวอลเลย์บอล 1 ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1

2. ผู้วิจัยไม่สามารถสอนและสอบกลุ่มตัวอย่างในเวลาเดียวกันได้ เนื่องจากตารางสอนของโรงเรียนบังคับ

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ผู้วิจัยเป็นผู้สอนทักษะกีฬาวอลเลย์บอล 1 ด้วยตนเอง และใช้ความพยายามและความตั้งใจสูงสุดที่จะสอนกีฬาวอลเลย์บอล 1 แก่กลุ่มตัวอย่างอย่างเต็มความสามารถ
2. กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนมีความตั้งใจเรียน และมีความพยายามในการเรียนรู้และการสอบอย่างเต็มความสามารถ
3. วิธีการแสดงทักษะวอลเลย์บอล 1 ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีสภาพไม่แตกต่างกัน

คำจำกัดความในการวิจัย

ผู้เข้ารับการทดสอบ หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ประจำปีการศึกษา 2538 โรงเรียนกบินทร์บุรี

ทักษะวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน หมายถึง ความสามารถในการแสดงออกของนักเรียนตามการปฏิบัติกิจกรรมกีฬาวอลเลย์บอล รายวิชา พ 305 ปลายทาง 5 ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ประกอบด้วย

1. ทักษะการเล่นลูกบอลสองมือล่าง
2. ทักษะการแตะชูลูกบอลสองมือบนเหนือศีรษะ (เซตลูก)
3. ทักษะการเสิร์ฟลูกบอล
4. ทักษะการตบลูกวอลเลย์บอลข้ามตาข่าย
5. ทักษะการสกัดกั้นลูกวอลเลย์บอลเหนือตาข่าย

แบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานแบบอิงเกณฑ์เน้นกระบวนการ หมายถึง เครื่องมือที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเพื่อวัดความสามารถขั้นพื้นฐานทางทักษะวอลเลย์บอล ซึ่งวัดจากวิธีการแสดงทักษะของผู้รับการทดสอบ ประกอบด้วยแบบทดสอบ 5 รายการ คือ

1. ทักษะการเล่นลูกบอลสองมือล่างคนเดียว
2. ทักษะการเตะลูกบอลสองมือบนเหนือศีรษะคนเดียว (เซตลูก)
3. ทักษะการเสิร์ฟลูกบอลสองมือล่าง
4. ทักษะการตบลูกวอลเลย์บอลข้ามตาข่าย
5. ทักษะการสกัดกั้นลูกวอลเลย์บอลเหนือตาข่าย

คะแนนจุดตัด หมายถึง คะแนนที่ใช้แบ่งผู้เข้าสอบให้เป็นผู้รอบรู้และ
ผู้ไม่รอบรู้ มีความหมายเช่นเดียวกับคะแนนเกณฑ์

เกณฑ์ หมายถึง คะแนนหรือทักษะที่น้อยที่สุดที่นักเรียนจะต้องทำได้
ในการที่จะได้รับการตัดสินให้เป็นผู้รอบรู้

ผู้รอบรู้จริง หมายถึง นักเรียนที่เรียนแล้ว และสอบได้คะแนนจาก
แบบทดสอบมากกว่าหรือเท่ากับคะแนนจุดตัด

ผู้รอบรู้ไม่จริง หมายถึง นักเรียนที่ยังไม่ได้เรียน แต่สอบได้คะแนน
จากแบบทดสอบมากกว่าหรือเท่ากับคะแนนจุดตัด

ผู้ไม่รอบรู้จริง หมายถึง นักเรียนที่ยังไม่ได้เรียน และสอบได้คะแนน
จากแบบทดสอบต่ำกว่าคะแนนจุดตัด

ผู้ไม่รอบรู้ไม่จริง หมายถึง นักเรียนที่เรียนแล้ว แต่สอบได้คะแนนจาก
แบบทดสอบต่ำกว่าคะแนนจุดตัด

แบบสอบอิงเกณฑ์ หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดวิธีการแสดงทักษะและมี
คะแนนจุดตัด (Cut off score) หรือคะแนนเกณฑ์สำหรับใช้เป็นเครื่องตัดสินว่า
ผู้เข้ารับการทดสอบมีความรู้ความสามารถตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่

ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง ครูผู้สอนวิชาวอลเลย์บอล หรือผู้ฝึกสอนกีฬา
วอลเลย์บอล หรือผู้ตัดสินสมาคมกีฬา วอลเลย์บอล ที่มีประสบการณ์อย่างน้อย 3 ปี

ความตรงตามเนื้อหา หมายถึง ความสอดคล้องระหว่างพฤติกรรมที่แบบ
ทดสอบสามารถวัดได้กับพฤติกรรมที่ระบุโดยผู้เชี่ยวชาญ

ความตรงตามสภาพการณ์ หมายถึง ความถูกต้องแม่นยำของเครื่องมือที่
แสดงให้เห็นว่าสิ่งที่วัดเป็นจริงตามสภาพที่เป็นอยู่ในขณะนั้น โดยหาความสัมพันธ์
ระหว่างคะแนนของแบบทดสอบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับคะแนนของแบบทดสอบที่ครูใช้
ทดสอบ ซึ่งเกิดขึ้นในเวลาเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน

ความไวในการสอน หมายถึง ประสิทธิภาพของแบบทดสอบที่สามารถ จำแนก หรือแยกให้เห็นความแตกต่างระหว่างผู้ที่ผ่านการเรียนทักษะวิชา วอลเลย์บอล 1 กับผู้ที่ไม่เคยผ่านการเรียนทักษะวิชาวอลเลย์บอล 1

ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการวัด หมายถึง ค่าส่วนเบี่ยงเบน ของคะแนนที่คลาดเคลื่อนของผลที่วัดได้จากนักเรียนแต่ละคน ซึ่งจะชี้ให้เห็นว่า ผลที่ได้แต่ละค่านั้น จะมีความคลาดเคลื่อนมากน้อยเพียงใด ทำให้ทราบว่าคะแนน จริงของแต่ละคนมีค่าเท่าใด

ความเที่ยงในการตัดสินจำแนกความรอบรู้ หมายถึง การหาความ สอดคล้องในการตัดสินจำแนกผู้รอบรู้และผู้ไม่รอบรู้ จากการทดสอบซ้ำด้วยแบบ ทดสอบสอบชุดเดียวกัน โดยใช้สูตรการหาสัมประสิทธิ์แคปป่า (The Kappa coefficient)

ความเป็นปรนัย หมายถึง การหาความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน และการประเมินเฉลี่ยจากผู้ประเมินทั้งหมด จากการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน โดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ได้แบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานแบบอิงเกณฑ์ เน้นกระบวนการ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่วัดได้ตรงตามเนื้อหา (Content validity) ของผู้เรียน
2. เพื่อให้ครูและนักเรียนได้ทราบถึงข้อบกพร่องในการเรียนการ สอนของตนเอง
3. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอน
4. ผลของการศึกษาครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจจะศึกษา แบบทดสอบวอลเลย์บอลต่อไป